

Heliga Trefaldighets dag

Texter: Jes 48:12-17, Apg 4:5-12, Joh 11:18-27

Psalmer: L151, L111, L154, L164, L178, 199

Nåd vare med er och frid av Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen

Predikan: Joh 11:18-27

Låt oss be!

Herre Jesus, med mäktiga gärningar som då du uppväckte synagogföreståndarens dotter, änkans son i Nain eller Lasarus har du bekräftat ditt löfte: *den som tror på mig ska leva om han än dör*. Hjälp oss till en fast tro så att vi med tillförsikt kan möta livets svåraste stund. Amen.

Döden är på ett sätt naturlig, eftersom alla är dödliga och alla dör. Vi har inte erfarenhet av något annat. Men döden var inte en del av Guds goda skapelse. Döden kom in i världen den dag våra första föräldrar bröt mot Guds bud. Gud hade gett dem budet: *"...av trädet med kunskap om gott och ont skall du inte äta, ty den dag du äter av det skall du döden dö."* Den dag våra första föräldrar syndade drog de också synd och död över kommande generationer. Paulus skriver: *Därför är det så: Genom en enda människa kom synden in i världen och genom synden döden, och så kom döden över alla människor, eftersom alla hade syndat.*

Synden är den yttersta orsaken till vår dödlighet. Ofta talar vi om olyckor, brott, krig, svält, sjukdomar eller ålderssvaghet som orsak till att människor dör. Men den yttersta orsaken är vår synd och Guds vrede över synden. I gudsmannen Mose bön, i den 90:e psalmen sägs det att även en naturlig död vid hög ålder har synden och Guds vrede över synden som yttersta orsak. Mose säger i Psaltaren 90:7-12 *Ty vi förgås genom din vrede, och genom din förtörnelse rycks vi plötsligt bort. Du ställer våra missgärningar inför dig, våra undangömda synder i ditt ansiktes ljus. Ja, alla våra dagar försvinner genom din förgrymmelse, vi slutar våra år som en suck. Vårt liv varar sjuttio år eller åttio år, om det blir långt, och när det är som bäst, är det möda och fåfänglighet, ty det går snart förbi, som om vi flög bort. Vem besinnar din vredes makt och din förgrymmelse, så att han fruktar dig?*

För att stilla Guds vredes makt krävs det att synden blir sonad. Alla har syndat så en försoning krävs som gäller hela världen, från våra första föräldrar till de som lever vid tidens slut. En försoning för hela världen skulle göra döden maktlös. Döden skulle inte ha någon makt ens över dem som legat i sina gravar

tusen år. När arbetsuppgiften har en sådan dimension så förstår vi att ingen klarar det - **ingen utom Jesus**. Ja, även om arbetsuppgiften bara gällde att sona sina egna synder så klarar ingen det. Varje människa är helt beroende av den Frälsare som blev utlovad i tidernas begynnelse.

Tron på uppståndelsen från döden är mycket gammal. Samma dag som våra första föräldrar föll i synd och fick höra löftet om Frälsaren som skulle krossa ormens huvud fick de hoppet om att han skulle rädda dem från syndens konsekvenser som Gud lade på dem; smärta och möda i livet och att de till slut skulle återvända till den jord de var tagna från. De hade ännu ingen erfarenhet av den kroppsliga döden men Gud hade sagt vad som väntade och de blev utdrivna ur lustgården för att de inte skulle kunna göra något åt det. Tron på uppståndelsen från de döda har från första början varit knuten till tron på kvinnans säd, den utlovade Frälsaren.

Våra första föräldrars synd fick fruktansvärda konsekvenser för hela skapelsen. Gud hade sagt att till Adam att han skulle "döden dö" om han bröt mot Guds bud. När han gjorde det dog han omedelbart en andlig död även om han fortsatte att vandra och vistas i trädgården. Men han var helt förändrad, han litade inte på Gud och försökte gömma sig för honom. För hans skull lade Gud hela skapelsen under förgängelsen. Allt levande skulle dö och bli till jord igen och hela skapelsen skulle brytas ned och förstöras. Guds dom över djävulen, som i ormens skepnad lurat dem till synd, var samtidigt ett löfte om Frälsaren. Gud sa: *"jag ska sätta fiendskap mellan dig och kvinnan och mellan din säd och hennes säd. Denna ska trampa sönder ditt huvud, och du ska stinga den i hälen."* Det gav våra första föräldrar ett hopp och gjorde dem till troende som satte sin tillit till Guds löfte. Efter ett par hundra år började de troende samlas till gudstjänst. Adam hade mycket att predika om när det gällde den första trosartikeln men när det gällde evangelium var det detta löfte som blev predikat de närmaste två-tretusen åren.

Ormens huvud som skulle krossas betecknar hela hans rike och välde och allt det han åstadkommit med sitt bedrägeri; synd och död. Kvinnans säd, som är Jesus Kristus, skulle förstöra denna makt. Han skulle göra djävulens gärningar om intet. Detta löfte väckte hoppet om uppståndelsen från de döda. Vi förstår när vi läser gamla testamentet att hoppet om uppståndelsen från de döda blev förkunnat från äldsta tid. Det är klart uttryckt i Jobs bok, som kanske är Bibelns äldsta bok, äldre än Moseböckerna: *Men jag vet att min återlösare lever, att han till sist ska träda fram över stoftet. När sedan min sargade hud är borta, ska jag i mitt kött skåda Gud. Jag själv ska få skåda honom, jag ska se honom med egna ögon, inte med någon annans. Därefter längtar jag i mitt innersta.* (Job 19:25-27)

Jesus bevisade uppståndelsen från de döda med ett ord ur 1:a Mosebok: ...*"när det gäller de dödas uppståndelse, har ni inte läst vad Gud har sagt till er: Jag är Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud? Han är inte en Gud för döda utan för levande."* Daniel profeterar om en dag när alla döda ska uppstå och gå ut ur gravarna. I Daniel 12:2 heter det: *Och många av dem som sover i mulden ska vakna upp, somliga till evigt liv, och somliga till vanära och evig skam".*

Marta, Lazarus syster, kände väl till GT:s undervisning och hade tron på uppståndelsen. När Jesus sa till henne: *"din bror ska uppstå"* svarade hon därför: *"Jag vet att han ska uppstå vid uppståndelsen på den yttersta dagen."* Då sa Jesus till henne: *"Jag är uppståndelsen och livet"*. Jesus hänvisade Marta till sig själv. Uppståndelsen från de döda - och hoppet om uppståndelsen - är oskiljaktigt knuten till Jesus Kristus. Han har varit trosföremålet för alla troende genom tiderna. Han är "kvinnans säd" som blev utlovad samma dag som våra första föräldrar bröt mot Guds bud och drog död över sig själva och kommande generationer. Jesus Kristus har sonat synden och gjort slut på döden. Därför är han uppståndelsen och livet.

Den yttersta orsaken till döden är synden. Jesus Kristus var utan synd - ändå dog han på korset. Varför? Orsaken till hans död var inte egna synder. Han var oskyldig, fullkomlig och ren. Det var för våra synders skull han blev pinad och dödad. Han var Guds offerlamm som med sin död tog bort hela världens alla synder. Johannes Döparen pekade på honom och sa: *"Se Guds lamm, som tar bort världens synd."* Jesu uppståndelse på tredje dagen är Guds kvitto på att han tagit bort vår synd. All världens synd blev sonad av honom som själv var utan synd. Därför kan Paulus utbrista: *Du död, var är din seger? Du död, var är din udd? Dödens udd är synden, och syndens makt kommer av lagen. Men Gud vare tack, som ger oss segern genom vår Herre Jesus Kristus.*

Fast våra synder är borttagna inför Gud måste vi dö den kroppsliga döden för syndens skull. Paulus skriver: *Men om Kristus bor i er, är visserligen kroppen död för syndens skull men Anden är liv för rättfärdighetens skull. Och om hans Ande som uppväckte Jesus från de döda bor i er, då ska han som uppväckte Kristus från de döda göra också era dödliga kroppar levande genom sin Ande som bor i er.* Det är fint att följa hur varsamt Bibeln talar om de troendes död. Fast vi måste dö den kroppsliga döden så är det inte längre en död i egentlig mening. De troendes död kan inte kallas "död" i egentlig mening eftersom själen i dödsögonblicket skiljs från kroppen för att fortsätta leva i himmelen hos Kristus. Skriften väljer helst andra uttryck. Paulus talar om den kroppsliga döden som att *"flytta bort från kroppen och vara hemma hos Herren"*. (2 Kor 5:8) Simeon i templet talar om sin förestående död med orden: *"Herre, nu låter du din tjänare sluta sina dagar i frid"....* Paulus säger om döden att det är att *"bryta upp och vara hos Kristus"* (Fil 1:23) Döden kallas också i Skriften för en

"sömn" så som i sammanhanget till vår text då Jesus säger om Lasarus som dött och blivit begravet: *"Vår vän Lasarus sover, men jag går för att väcka honom."* De troendes död kallas också en "vila" (1 Mos 47:30) Alla dessa uttryck lär oss att de troendes död inte är en död i egentlig mening utan tvärtom en ingång till livet och härligheten tillsammans med Kristus i himmelen.

För oss som tror behöver inte döden göra oss rädda eller förskräckta. Paulus skriver: *Det som sås förgämligt uppstår oförgämligt. Det som sås i vanära uppstår i härlighet. Det som sås i svaghet uppstår i kraft. Det sås en jordisk kropp, det uppstår en andlig kropp.* Jesus säger: *Och detta är hans vilja som har sänt mig att jag inte ska förlora någon enda av alla dem som han har gett mig, utan att jag ska låta dem uppstå på den yttersta dagen.* Jesu ord gör oss trygga inför den svåra stund som väntar oss och våra närmaste.

Det krävs inget av oss när vi blir sjuka och svaga. Vi förmår inga hjältedåd ens medan vi har styrkan och hälsan i behåll. Det ligger inte i vår förmåga att besegra fiender som synden och döden, det är inte heller vår kallelse eller vår uppgift. Men vi har en Frälsare som förmår mer än vi kan tänka. Hoppet om uppståndelsen från de döda är helt knutet till Jesus Kristus. Om honom heter det: *"Han har gjort slut på döden och fört liv och odödlighet fram i ljuset genom evangelium."* Det är denne Hjärte, vår Frälsare, som säger: *"Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig ska leva om han än dör, och var och en som lever och tror på mig ska aldrig någonsin dö".* Amen.

Låt oss be!

Vi tackar dig, Herre Jesus Kristus, för att vi i dig äger hoppet om evigt liv. Vi ser och känner i våra kroppar svaghet och bräcklighet. Sänd din helige Ande i våra hjärtan så att vi på ditt ord tror det vi inte kan se med ögonen eller känna i våra kroppar - att vi i dig äger evigt liv. Du har gjort slut på döden och skänkt oss liv genom ditt evangelium. Dig vare evig ära. Amen.